

пристигнала!... Мини въ тая стая и си почини.
(отваря ѝ вратата на опредѣлената стая),

Тя влиза мълчеливо.

VIII.

Щайновъ и Камбуровъ сами.

Шайновъ. Много своенравна е твоята приятелка. То бива, бива ама чакъ толкова.

Камбуровъ. Оскърби ли те?

— Не ме погледна дори.

— Азъ ти казахъ.

— Но тя ще разбере, че грѣши.

Камбуровъ. Когато ви запозная — предпредполагамъ, че ще се разберете. Вѣроятно е много изморена и затова...

Шайновъ. А, може би...

— Сюрпризъ...

— Има си хасъ да излеземъ стари приятели...

Каки ми поне отъ гдѣ е?

— Не бива.

— Щомъ е тѣй, азъ ще чакамъ. Нека разбере, че азъ не искамъ да пречка на приятеля си.

— Като си отдѣхне тогава.

— Тогава азъ да ви оставя. Ето ключоветѣ отъ бюфета. Тамъ има всичко за закуска. Има и шампанско.

— (Засмѣль се). Много си галантъ.

— Шампанското дава настроение.

— Разбира се.

— Бѣдете като у дома си. Азъ ще позакъснѣя.

— Не били миналъ до дома. Разбери и каки,